

[Arne Bjerregaard.]

befale forslaget med de af finansministeren og de af de radikale stillede ændringsforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Hanne Reintoft, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre et par bemærkninger om det forslag, der foreligger, og de ændringsforslag, der er stillet dertil.

Som bekendt har vi jo også det handicap i den sag, at hvad angår de indre diskussioner, eller hvad man skal kalde dem, i skatte- og afgiftsudvalget, har vi ingen mulighed for at følge dem. Det kunne vi selvfølgelig have fået, hvis vi havde stillet forslag, men det er en ulempe ved sådanne lovforslagsbehandlinger. Når man overhovedet har denne lov, kan man jo godt slå op i historien og se, at da man sidst behandlede den, i 1969, blev loven vedtaget enstemmigt af samtlige daværende partier i folketinget, og den havde vel den sociale motivering at mildne luften lidt for de pensionister, som i virkeligheden — rigtigt bemærket af hr. Grünbaum — bliver ramt af dyrtid og andet på en meget ubehagelig måde.

Denne lov kunne man sikkert undvære; vi stiller nemlig et meget stort spørgsmålstejn ved, om man overhovedet skal have love af den art; vi er jo ikke tilhængere af, at man skal operere med fradragsbestemmelser, men hvis man havde haft en skattelovgivning, der havde sikret, at man havde haft et nulpunkt til statskatten for de første 40.000 kr., ville meget have været anderledes. Men da jeg er enig i de betragtninger, der er gjort om, at man ikke kan gøre alle detaljspørgsmål til lovgivningsspørgsmål, skal jeg nok lade være med at fremsætte forslag om, at man laver en helt ny skattelovgivning, under dette punkt. For det, det i virkeligheden drejer sig om, er jo, at man her vil ajourføre en eksisterende lov, og vi føler os ikke mere bundet af denne side af sagen, end at det vil vi være med til. Der er nemlig noget fornuftigt i at ajourføre og også gennemføre disse lettelser, som vi gerne havde set var blevet endnu mere omfattende. Dog ikke i den retning, som hr. Bernhard Baunsgaard har peget på. For hvis man skal tage den sociale motivering for det, man her behandler, så er det jo fuldstændig fordrejet at begynde at tale om risikobestemte investeringer og af-

kast her, som skal sidestilles med den øvrige side af sagen, altså disse forsikringer, folk måtte have tegnet.

Hvad angår personfradragenes forhøjelse, går vi altså ind for det i denne afgrænsede sag, men vi er absolut modstandere af, at det skal ske selektivt. Vi er tilhængere af, at man også senere — og sådanne love kan jo ajourføres senere — i kraft af en rigtig skattelovgivning tager hele denne side af sagen op.

Vi kan ikke støtte fremskridtspartiets ændringsforslag bl. a. ud fra, at de har lovgivningsmæssig karakter, der går ud over den behandlede sags rammer efter vores opfattelse. Det er ikke, fordi vi i den grad føler os bundet af disse regler og andet lignende, der stilles op, men da reglerne er her, må man enten forandre dem, eller også må man i nogen grad rette sig efter dem ved sagsbehandlinger.

Vores ønsker om at være med til at ajourføre må så også diktere helt naturligt, at vi kan støtte flertallets indstilling om, at man får denne forbedring op til de 30.000 kr. — det er beskedet, men det er nødvendigt — og vi kan støtte, at man fremmer det så hurtigt som muligt, som det er foreslået.

Om vi skulle tage nogen anden stilling, ja, så skulle det kobles sammen med det, jeg startede med at sige, nemlig, at så må man have en helt ny skattelovgivning, og så er denne lov overflødig. Men indtil dette sker, er vi altså positive over for denne beskedne ajourføring, der er foreslået af flertallet.

Flygaard (DR):

Til indledning vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning omkring proceduren. Jeg mener, det er rigtigt at sige, at man ikke i forbindelse med behandlingen af et lovforslag kan føre momenter ind i lovforslaget, der helt ændrer lovens karakter. I hvilket omfang det må skønnes at være tilfældet i den foreliggende sag, skal jeg ikke gå ind i en debat om; det synes jeg egentlig der er sagt nok om i dag.

Dernæst vil jeg gerne gøre den principielle bemærkning, at det var ønskeligt, om indkomstbeskatningen kunne blive lagt således til rette, at man ikke stod over for at skulle tage stilling til et forslag som det foreliggende. Vi betragter det foreliggende lovforslag som en ren og skær ajourføring af en